

BODA MAGDOLNA

(a szavak összeterelnek)

*folyton íródom
tintakék cucc csorog versről versre
combomról a fehér lepedőre*

*baldachinos ágyon fekszem
kékre írt szavakra elmosódva
fehér papírlapon kiterítve
a szavakból összeáll a testem*

*aztán egyre közelebb
először ugyanabba a versszakba
aztán ugyanabba a sorba
egymás melletti szavakba*

*szomszédos betűkbe
egy ty-be zs-be vagy sz-be
értelmes szép mondatokba
összeterelnek minket.*

még egyet

*Sokszor elképzelem
hogyan ülünk egy kávézó
terasán
hűvös van
ezüst a hold
néha elúszik egy felhő
átölel a karosszék
rám fonja
rokokós hidegét
a fekete féminda
spirálisa
kavarom a kávé
beleejtem a kockacukrot
még egyet
még egyet
még egyet
annyit képzelődöm
már mindenütt
kockacukor*

azért

*minek neked arc
ha nem vagy
a nyakkendő rosszul van
megkötve – majd én
bár kevés a gyakorlatom
a nyakkendőkben,
de szeretek babrálni rajtad
a kapu előtt
mint egy vasúti peronon
utánad intek
majd elküldöm a képet
tudod amin összeölelkezve
álltunk direkt a póz
kedvéért érzelmi indok nélkül
ha tudsz
ha tudsz
azért üzenj*